

Lied van jouw Leven

Nieuwsbrief december 2018



'T is een vreemde zeker, die verdwaald is zeker...

Nu ik dit schrijf is het een koude grijze novemberdag. 'Sinterklaas-weer', noem ik dat altijd. Als kind beleefde ik deze periode vol verwachting. Ik keek verlangend uit naar mogelijke verrassingen die Sinterklaas zou kunnen meebrengen. En daarachter doemden de feestdagen op, met de belofte van huiselijke warmte, lekkernijen en kerstvakantie. De maand december leek eindeloos te duren en hoe donkerder en grimmiger het buiten was des te meer werd de aandacht getrokken naar de warmte en knusheid binnen. 'Binnen', dat was thuis, veilig in het eigen gezin, de rest van de wereld buiten. Er was wel dat kerstverhaal over die herberg waar geen plaats voor de vreemdelingen was, maar ik betwijfel of ik me bij dat verhaal destijds vragen stelde.

Ook in deze beloftevolle maand kan het tussen mensen grimmig en kil zijn. Onlangs had Jan Terlouw het op de televisie over onze grote verworvenheden 'Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap', met betrekking tot de huidige discussie over Zwarte Piet: "Als de broederschap er niet is, wordt het ook niks met de Vrijheid en de Gelijkheid", zei hij. Dat trof me als grote waarheid. Als we liever ons eigen gelijk zoeken dan onze gelijkenis met elkaar, dan komen we in de wereld nooit een stap verder.

"We are made to tell the world that there are no outsiders" (Desmond Tutu)

'Broederschap', is dat zo'n softe slogan, voor brave borsten en zweverige idealisten? Nee, het is een grote stap, een keuze die moed vraagt. Ik kán vanuit mijzelf niet zomaar iedereen als mijn broeder of zuster zien. Sommige mensen, individueel of in groepen, ervaar ik als wezensvreemd en niet te begrijpen. En tóch...stel dat ik de sprong waag, dat niemand er meer buiten valt? Geen enkel levend wezen? Ik denk dat het een revolutionaire stap is om werkelijk niemand meer als vreemde of buitenstaander te willen zien. En het is, denk ik, de enige optie op weg naar een meer leefbare wereld, in het klein en in het groot. Iemand als Nelson Mandela waagde in onze tijd die sprong. Hij droeg een fakkel van hoop. Elkaar dat lichtje doorgeven..is dat niet waar eigenlijk Kerstmis over gaat?



Zingend het licht doorgeven

Het prachtige is, dat samen zingen ons vanzelf herinnert aan ons één-zijn met elkaar en met het geheel. Zingend verbinden we ons met ons hart, waar ruimte is voor alles en iedereen. We zingen onszelf en elkaar moed en licht toe. Liefde en broederschap zingen door ons heen als vanzelf de wereld in!

Welkom

Vrijdagavond **14 december**, van 20.00 tot 21.30 uur (thee vanaf 19.45 u.)

Locatie: **Het Koorhuys**, Wakkerendijk 66, 3755 DD, Eemnes

De kosten bedragen €10,00 (graag gepast!)

Graag aanmelden via info@liedvanjouwleven.nl

Ik hoop je zingend te ontmoeten!

Warme groet,

Suzanne

Suzanne Uleman

www.liedvanjouwleven.nl

P.s. Een jaar geleden, in december, schreef ik een heel persoonlijk stukje over het verwelkomen van 'alle bezoekers in je herberg', zelfs als dat groot verlies is. En over hoop, dwars door alles heen. Via **deze link** kun je dat, als je wilt, teruglezen.

